

TAFSIR AV Kapitel 70, al-Ma'arij ~ Uppstigningens vägar

Kapitel 70 – al-Ma'arij: Domedagens psykologi och människans prövning

Kapitel 70, al-Ma'arij (Uppstigningens vägar)

Beskrivning:

Gud beskriver Domedagen, inklusive de olika egenskaperna och attityderna hos både de troende och de icke-troende.

Inledning

Detta kapitel med fyrtiofyra verser har fått sitt namn från de olika vägar och stigar genom vilka änglarna stiger upp till Gud. Dessa nämns i verserna tre och fyra. *Uppstigningens vägar* uppenbarades i Mecka och behandlar därför trons grunder. I detta fall beskriver Gud Domedagen. Många av dessa kortare kapitel beskriver olika aspekter av Domedagen och Uppståndelsen, särskilt eftersom Meckas icke-troende vägrade acceptera att en Domedag var möjlig. De hånade Profeten Muhammad,

må Guds nåd och välsignelser vara över honom, och bad honom påskynda straffet om det verkligen var ett hot.

I det föregående kapitlet beskrevs den skrämmande omvälvning som ska ske i universum på Domedagen. Detta kapitel riktar sig mer till människans psyke; den mänskliga själen snarare än universum är scenen. Frukten griper människans själ och framkallar en inre panik.

Verserna 1-18 – Sanningen om Efterlivet

En frågare undrar över straffet i Efterlivet. Han var en av många icke-troende som ständigt utmanade Profeten Muhammad att framkalla det straff han varnade dem för. Sanningen är att det ska drabba de icke-troende och det finns inget sätt att förhindra eller fördröja det. Det är oundvikligt eftersom det kommer från Gud själv, Uppstigningens Herre. Detta är ett uttryck för Guds upphöjdhet. Genom hela Koranen nämns Han som Den Högste.

Efter att ha fastslagit straffets oundviklighet beskriver kapitlet längden på Domedagen. Vi måste minnas att Gud inte mäter tid på samma sätt som vi gör. Domedagens varaktighet motsvarar femtiotusen år av denna värld. Alla änglar och Anden ska stiga upp till Gud den Dagen. De flesta lärda är överens om att Anden syftar på ängeln Gabriel, eftersom han nämns på detta sätt på andra ställen i Koranen. Det är en bild som visar att deras uppstigning är mycket viktig och sker på en mycket betydelsefull Dag.

Profeten Muhammad uppmanas att vara tålmodig med deras ständiga frågor och krav. De icke-troende ser straffet och Domedagen som något avlägset, men Gud ser det som något som snart ska ske. Om en dag enligt Guds dom är femtiotusen år lång, då är Domedagen sannerligen nära, nästan över oss.

Detta är dagen då många himmelska händelser ska inträffa; några av dem nämndes i det föregående kapitlet. Himlen ska vara som smält metall och bergen som ulltussar. Ingen människa ska fråga om sin vän även om de är inom synhåll för varandra. Händelsen är så betydelsefull att inget annat är värt att tänka på, allt bleknar i jämförelse.

För att rädda sig från straffet ska de onda önska att de kunde friköpa sig med sina barn, sina makar, sina syskon, sina släktingar eller till och med alla människor på jorden. Men nej! Det finns inget som kan vara en lösen.

Det finns ingen flykt. Straffet är den flammande elden. Den ska bränna alla som vände sig bort från sanningen och samlade rikedom utan att använda den på Guds väg.

Verserna 19–35 – De rättfärdigas egenskaper

Människan skapades sannerligen ängslig. När olycka eller ondska drabbar henne är hon orolig, nedslagen och otålig. Och när lycka kommer hennes väg är hon snål och girig, undanhållande sin rikedom från andra. Men detta är inte de rättfärdigas beteende – de som är ståndaktiga i sina böner.

De ger det som är föreskrivet i form av obligatorisk allmosa till tiggare och behövande. De fruktar också Domedagen och straffet, medvetna om att ingen är säker från det. De bevarar sin kyskhet (eller sina privata delar) från alla utom dem som är tillåtna för dem. De håller sina förtroenden, hedrar sina löften och avtal, ger ärliga vittnesmål när det krävs och upprätthåller noggrant sina böner. De med dessa egenskaper ska hedras i Paradisets trädgårdar.

Verserna 36–44 – De icke-troendes attityd

Gud frågar: Vad är det med dessa icke-troende? De rusar mot dig (Profeten Muhammad) från höger och vänster och till och med i skaror. De skyndar sig att sitta tillräckligt nära för att höra men tillräckligt långt bort för att håna och motsätta sig dina ord.

Tror de verkligen att de ska gå in i Paradiset före de troende? Strävar de alla efter att gå in i njutningens trädgård? Nej! De vet att de har skapats från en obetydlig droppe säd, och detta borde vara tillräckligt för dem att förstå att Gud har fullständig makt över deras angelägenheter och att Han har makten att återuppväcka dem. Hur kan de förvänta sig att gå in i Paradiset annat än genom Guds vilja?

Gud svär en ed vid Sig själv att Han sannerligen har makten att ersätta dem med andra som är bättre än dem. Ingenting kan hindra Honom från att göra detta. Lämna dem (Profeten Muhammad) att vältra sig i sitt fåfänga tal och irra omkring tills de möter den utlovade Dagen. Den Dagen ska de rusa ut ur sina gravar som om de rusade mot ett mål, med

TAFSIR AV Kapitel 70, al-Ma'arij ~ Uppstigningens vägar

nedslagna ögon och kroppar ödmjuka och skamsna.

[KAPITEL 70](#)

«[TAFSIR AV Kapitel 71, Nuh ~ Noah](#)

[TAFSIR AV Kapitel 67, al-Mulk ~ Den Högsta Makten](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)